

Írta:

2011. október 30. vasárnap, 09:45

Kellemes, órák visszaállítása előtti szombat estéről szól a történet. Amikor egy ismerős, kihasználva az ihletett pillanatot, betért egy belvárosi tavernába, Pécssett, a belvárosban. A fehérbor (képünk illusztráció) ára deciként: 400 magyar forintot kóstált. Ami azért gondolatébresztő!

Ezek szerint, az amúgy nemes ital ára, literenként 4000 forint. Hozzá kell tenni, akadt hely a vendéglátó-ipari egységben. Pontosabban csak egy fogyasztó tartózkodott a helyiségben, a személyzeten kívül. Mert persze nem önkiszolgálóról volt szó.

Most már csak azt lenne fontos megtudni, mibe kerülne tíz cent ital, ha valaki nem is kérne belőle. Nem zavarodott ellentmondásról van szó!

A közüzemi díjak, a közterhek, más adók egy jelentős tételt képeznek, mindezt mindenki tudja. Az embereket fizetni kell, meg takarítani, ez sem lehet kérdés. Ha mindent a legszabályosabban végez valaki, annak persze ára van.

Aztán ott „bujkál” az egyik legjelentősebb tétel, a bérleti díj. Esetünkben a gazda maga Pécs Megyei Jogú Város, illetve az általa működtetett, tulajdonában lévő, amúgy zártkörű részvénytársaság. Ahol elvileg, ügyes tárgyalásokkal lehetne csökkenteni a fájó végösszeget, ám nagy alkukra nincsen lehetőség.

Írta:

2011. október 30. vasárnap, 09:45

Amennyiben valaki a felsoroltakat összeadja, aláhúzza, akkor a vonal alatt lesz egy nem csekély számsor. Amiben az alkohol még nincsen benne. Vagyis, ez akkor is annyi, ha senki sem lépi át a küszöböt. Viszont kevesen mennek be, ezért a távolmaradásnak árfelhajtó hatása lesz. Lévén, a rezsi attól nem száll lejjebb, ha üresen áll a ház.

Nos, ezért kerül egy korty tramini, közel félezerbe, ha valaki olyan gáláns, hogy még borraivalót is ad a pultosnak, a pécsi, szombati éjszakában, 2011 őszén.